

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203110264864.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

SCEN. 6.

Dorothea. De andre.

DOROTHEA

Ach! holder inde lidt! jeg har et Ord at sige.

POLIDOR

See hvilken Dristighed, bort u-forskammet Pige,
Med mindre af mit Sverd du først opoffres vil.

DOROTHEA

Det som har opvakt Strid, er ikke meere til.
I begge Fruers Navn jeg byder at ophøre.

LEANDER

Det Navn alleene kand en stakket Stilstand gjøre.

DOROTHEA

Til Blods Udgydelse er ingen Aarsag meer,
Stik Sverd i Skeeden ind: Melampe myrdet er.

LEANDER

Melampe myrdet?

POLIDOR

Hvad? Melampe meer ey lever!
O Himmel! hvis saa er ---

LEANDER

Mit heele Legem bæver,
Ach! hvilken Tidende!

POLIDOR

O hvilket Tordenslag!

LEANDER

Melampe myrdet!

POLIDOR

O! en u-lyksalig Dag.

LEANDER

Hvo haver dristet sig et saadan Mord at gjøre?

DOROTHEA

Et selsomt Eventyr I her skal faae at høre:
115Pandolfus kommen er nys u-formodentlig.
Da ham Aarsagen blev fortalt til denne Krig,
Han begge Søstre først forsøgte at forlige;
Men da af Ord de ey sig vilde lade sige,
I Vrede strax begav sig til Lucilia,
Som myndig Broder tog Melampe hende fra,
(Jeg kand ey tale meer, saa Sorgen Hiertet trykker)
Og med sit hvasse Sværd i tvende lige Stykker
Melampe deelede. O! et u-hørlig Mord!
Jeg kand af Rædsel ey fast tale meer et Ord.
Naar jeg der tænker paa, jeg Øyen strax maa væde;
Gir mig, O Riddere! et Øyeblik at græde,
Den sidste Pligt jeg mod Melampe vise maa.
Nu vil jeg videre med min Histori gaae.
Han for Lucilia den eene Part fremlagde:
Vanskabte Søster, see det er din Deel, han sagde;
Til Philocyne jeg vil skikke anden Deel,
Thi begge ikke kand Melampe nyde heel.

Den Hierte har som Staal, hvis Øyen ikke rinder,
Natur, som Tiger, der sig ey bevæget finder
Af saadan Hændelse, af sligt u-hørligt Mord.
Lucilia af Skræk ey taledede et Ord,
Men som et afhugt Træ paa Marmor-Gulv nedfalder,
Og med en hikkend Røst mig til sig sagte kalder:
Flyv Dorothea som en Piil, hun sagde, hen,
Siig Polidor, at nu Leander blir hans Ven.
Byd dem, ey Avind-Skiold meer mod hinanden føre,
I Skeden stikke Sværd, en ævig Fred at gjøre;
Siig, mod Pandolfus de foreenes begge maa;
Fortæll den Gierning, som du ham bedrive saae:
Hvad Tyrannie han mod Melampe haver øvet,
I tvende stykker at med Sværd han den har kløvet;
Siig, Aarsag mellem os ey meere er til Krig,
Men at Pandolfus den forflyttet har paa sig.

POLIDOR

Slig Hændelse en stor Forandring kand forvolde.

116

LEANDER

Vi i det mindste maa med Striden lidt opholde,
Til meere Kundskab vi om dette Mord kand faae.

POLIDOR

Jeg er tilfreds; vor Sag kand lige aaben staae.